

ver at fremgå af resultatopgørelsen, hvis oplysning herom på grund af særlige omstændigheder kan være til skade for selskabet, er ikke medtaget i forslaget, da en sådan regel ikke vil være praktisk for et forsikringselskab.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 104, stk. 2.

Stk. 3 og 4 svarer med de afvigelser, der skyldes forsikringselskabers særlige indtægter og udgifter, til aktieselskabslovens § 104, stk. 3 og 4, dog er § 104, stk. 4, nr. 6, om henlæggelser til investeringsfonds ikke medtaget, jfr. bemærkningerne til § 125. Stk. 3 og 4 adskiller sig endvidere fra aktieselskabslovens § 104, stk. 4, derved, at afskrivninger og nedskrivninger på aktiver kun skal angives særskilt, når andet ikke følger af forslagets § 146, stk. 2 og 3, hvorefter opskrivning og gevinst ved salg af værdipapirer og fast ejendom ikke kan indtægtsføres, men skal henlægges til reserverne. I henhold til praksis gælder dette også nedskrivninger og tab ved salg. Disse beløb vil dog fremgå af noterne, jfr. § 146, stk. 4.

Stk. 5 svarer til aktieselskabslovens § 104, stk. 5.

Til § 128

Bestemmelserne stiller krav om supplerende oplysninger i form af noter til nogle af regnskabsposterne. De svarer med de ændringer, der følger af forsikringselskabernes særlige forhold, til aktieselskabslovens § 105. Aktieselskabslovens § 105, nr. 8, 9 og 12 er således udgået, mens forslagets nr. 9 skyldes forsikringselskabernes særlige forhold, jfr. herved også § 146.

Herudover er der foretaget yderligere ændringer som følge af 2. selskabsdirektiv. Som følge af direktivets art. 3, litra b og e, kræver § 128, nr. 6, at der mindst én gang årligt i et offentligt dokument oplyses om antallet af selskabets aktier og deres pålydende værdi. Er der flere aktieklasser skal de pågældende oplysninger gives for hver klasse. Da årsregnskabet skal offentliggøres én gang om året tilgodeses direktivets krav på en overkommelig måde ved, at de pågældende oplysninger optages som en note til årsregnskabet.

Endvidere stiller direktivets art. 22, stk. 2, en række krav til årsberetningen med hensyn til oplysninger om beholdning, erhvervelse og afhændelse af egne aktier. Disse krav, som går noget videre end aktieselskabslovens § 105, nr. 15, foreslås optaget i § 128, nr. 14. Samtidig foreslås reglerne om et datterselskabs erhvervelse af aktier i moderselskabet udskilt til et nyt nr. 15. I overensstemmelse med princippet i nr. 14 foreslås også afhændelser medtaget. Oplysningerne om et datterselskabs beholdning m. m. af moderselskabets aktier skal an-

føres både i datterselskabets og i moderselskabets årsregnskab.

Det bemærkes, at visse af betemmelserne efter deres indhold helt eller delvis er uanvendelige på gensidige selskaber. Det gælder navnlig nr. 4, 6, 14 og 15.

Til § 129

Stk. 1-3 svarer med de ændringer, der følger af forsikringselskabernes særlige forhold, til aktieselskabslovens § 106, stk. 1-3, dog skal tillige selskabets oplysninger om visse aktiebesiddelser angives i årsberetningen, jfr. § 61, stk. 3-5. Efter reglerne om koncernregnskabet skal koncernens årsresultat samt den samlede frie egenkapital eller det samlede tab i koncernen fremgå af koncernregnskabet eller koncernredegørelsen, jfr. § 130, stk. 2 og 3. Det er derfor upåkrævet tillige at forlange disse tal optaget i årsberetningen, således som det forlanges i aktieselskabslovens § 106, stk. 4. Det foreslås derimod i stk. 4, at der i moderselskabets årsberetning skal medtages en redegørelse for årets forløb i koncernen som helhed.

Stk. 5 har til formål at undgå, at der i koncerne, hvori indgår et livsforsikringselskab, gives et urigtigt billede af forholdet mellem koncernens egenkapital og driftsresultat, idet langt den overvejende del af et livsforsikringselskabs »over-skud« anvendes til bonus.

Til § 130

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 107.

Under hensyn til det øgede behov for information om koncerne forhold foreslås dog, at koncernregnskabsreglerne udbygges, således at der tillige stilles krav om en koncernresultatopgørelse.

Det vil være muligt at fremlægge regnskabsmæssige oplysninger om en koncern i en koncernredegørelse i stedet for i et egentligt koncernregnskab, såfremt særlige forhold tilsiger dette. Som eksempler på sådanne særlige forhold kan nævnes: udenlandske datterselskaber, hvis regnskabsaflæggelse er undergivet regler, som afviger væsentligt fra reglerne i denne lov; udenlandske datterselskaber, hvor juridiske eller valutariske restriktioner bevirker en indskrænkning i moderselskabets indflydelse på datterselskaberne; datterselskaber, som på grund af deres ringe størrelse er uden væsentlig betydning for moderselskabets virksomhed; et datterselskabs virksomhed er så forskellig fra moderselskabets, at der bedst informeres om virksomhederne ved hjælp af særskilte årsregnskaber og en